

Olimp - 03.10.2008. - 09.10.2008.

Olimp je prirodni i istorijski spomenik Grčke. Po predanjima je Olimp planina bogova. Planinski venac se prostire neposredno uz obalu Egejskog mora. Sa juga je oivičen Tesalijom, sa severa Egejskom Makedonijom. Pravac prostiranja planinskog venca je sever - jug. Najviši vrh Olimpa je Mitikas (2918 m). Pored Mitikasa, preko 2900 m su Skolio (2911 m) i Stefani (2909 m). Uobičajeni pristup najvišim vrhovima Olimpa je iz Litohorona i Prionija. Sa severne strane je planina dosta nepristupačna mada je sa zapada moguć uspon iz Kikinopolisa. Zbog svoje mitologije i lepote, Olimp masovno posećuju turisti, ljubitelji prirode i planinari.

Planinari Pobede su i ove godine, tradicionalno, krenuli u oktobru na Olimp. Pored Pobedaša i beogradskih planinara, grupu su sačinjavali i planinari iz Splita. Noćnom vožnjom, u udobnom autobusu uz usputna zadržavanja, stižemo u Verginu. U Vergini se nalaze grobnice Filipa Makedonskog i njegove porodice. Nakon razgledanja i jutarnje kafe nastavljamo ka Paraliji. U Paraliju stižemo i smeštamo se na starom mestu kod gospodje Olge. Vreme se popodne prolepšalo pa su se najhrabriji i okupali.

Sutradan smo pre podne iskoristili za razgledanje grada, sunčanje i kupanje. Popodne krećemo ka Litohoru i Prionima. Kratko smo se zadržali u Litohoru, radi fotografisanja i krenuli autobusom ka početnoj stanici za uspon na Olimp. Na parkiralištu gužva, svi se vraćaju sa Olimpa, nedelja je. Pripremamo se za polazak i krećemo u dugačkoj koloni. Prva pauza, nakon jednog sata pešačenja, je kod suve česme. Nastavljamo dalje sa usponom. Vreme idealno za pešačenje.

Grupa se malo razvukla. Posle druge kraće pauze, prvi planinari stižu u dom za tri sata. Za danas je ispunjen plan. Stiže osveženje i razmeštaj po sobama.

Sutradan ustajemo rano, gledamo sunce kako izranja iz mora.

Daleko na pučini štrči Sveta gora, a na obali svetlucaju sijalice usnulog grada. Ne žurimo sa pokretom jer su saveti domaćina da se ide samo do Skale i Skolija. Na Mitikas se ne preporučuje zbog zaostalog snega i leda na stenama. Uživamo u svežini jutra i lagano penjemo uobičajenom stazom.

Mnogima je uspon monoton ali kasnije neće biti.

Obeležavamo, tradicionalno, mesto dokle je Boba stigao poslednji put. Završni uspon ka Skali se otega, nikad stići. Mirno je, bez vetra. Tek na vrhu Skale (2864 m) smo osetili hladnoću i vetar.

Ipak je oktobar. Juče smo se kupali, a danas gazimo sneg.

Donosimo odluku da ipak pokušamo uspon na Mitikas. Sa nama su planinari iz Splita, prevalili su ogroman put a da se ne pokuša.

Led na stenama otežava kretanje.

Nismo odmakli ni pedeset metara, a zastoj. Moramo se spuštati na improvizovani gelender. Dalje nastavljaju samo iskusni. Brzo smo došli do prevoja. Ponovo problemi. Zaledjena ploča zahteva ponovo gelender i osiguranje grupe. Ponovo razvlačimo uže celom dužinom. Sada je već lakše. Pažljivo prolazimo opasna mesta i stižemo na vrh Olimpa (Mitikas - 2918 m). Od trideset i dvoje na vrhu je samo jedanaest planinara pravilno raspoređenih po društvima. Uz maksimalnu opreznost se vraćamo istom stazom koristeći fiksno uže.

Ostatak grupe se penje na Skolio (2911 m). Oni koji su najviše brinuli o nama sačekali su nas na Skali. Opasnost je prošla. Bezbedno silazimo do doma, kratko se zadržavamo i nastavljamo ka autobusu. Konačno obilje vode. Presvlačimo se i krećemo ka Litohoru po ostatak grupe. Po tradiciji svraćamo kod naših prijatelja iz Negotina. Uz kraće pauze stižemo u Beograd oko 6 h. Još jedan Olimp se uspešno završio.

Beograd, 03. novembar 2008.

vodja puta: [Vladislav Matković](#)
izveštaj i fotografije: Vladislav Matković
PD Pobeda, Beograd